

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.352/2024/9.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2024. június 25. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A bűnszövetségben, jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2024. március 7. napján kihirdetett 9.B.332/2023/48. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlottnál a kábítószer-kereskedelem büntettének törvényhelye: Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés, terhelt3 III. r. vádlottnál pedig a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont.

terhelt3 III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év 8 (nyolc) hónapra enyhíti.

Mindkét vádlottal szemben a szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

terhelt3 III. r. vádlott esetében a bűnügyi felügyelet beszámításánál egy nap szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Egyéb részekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében az általa 2024. március 8. napjától a mai napig bűnügyi felügyeletben töltött időt azzal, hogy egy nap szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatával Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés] és gyógyszerhamisítás büntette [Btk. 185/A. § (1) bekezdés d) pont] miatt – halmazati büntetésül – 4 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra, terhelt3 III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], valamint új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pont] miatt – halmazati büntetésül – 3 év 4 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlottak a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Az általuk előzetes fogvatartásban, illetve a III. r. vádlott esetében bűnügyi felügyeletben is töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. Terhelt1 I. r. vádlott esetében elrendelte a Miskolci Járásbíróság 7.B.2585/2014/196. számú és a Budaörsi Járásbíróság 2.B.437/2018/10. számú ítéleteivel kiszabott 2-2 év börtönbüntetés végrehajtását. Vagyonelkobzást alkalmazott az I. r. vádlott vagyonára 145 000 forint, továbbá a lefoglalt 65 800 forint és 976 euró összegre, míg a III. r. vádlott vagyonát illetően 710 500 forintra. Határozott az eljárás során lefoglalt bűnjелеk elkobzásáról, illetve a DNS minták lefoglalásának megszüntetéséről és megsemmisítéséről. Kötelezte az I. r. vádlottat 3 076 973 forint, terhelt3 III. r. vádlottat pedig 1 734 795 forint bűnügyi költség viselésére, megállapítva, hogy 258 237 forintot az állam visel.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a nyilatkozattételre fenntartott törvényi határidőben az ügyészség mindkét vádlott terhére, kizárólag a büntetések súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést (49. sorszámú elsőfokú irat). Indokai szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelő nyomatékka a vádlottak terhére megállapított súlyosító körülményeket, így az I. r. vádlottnál a két próbaidő és más, tagállami büntetőeljárás hatálya alatti, valamint mindkét terhelnél a hosszabb időn keresztül történt elkövetést. A beismerésnek pedig túl nagy nyomatékot tulajdonított, ezért a vádlottaknál a büntetések mértékes indítványának megfelelő súlyosítására tett indítványt (Hajdú-Bihar Vármegyei Főügyészség B.557/2022/89.).

[3] Másfelől Terhelt1 I. r. és terhelt3 III. r. vádlottak enyhítés céljából, a védők enyhítésért és a törvényben irányadónál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása, terhelt3 III. r. vádlott védője továbbá a bűnügyi költség mérséklése iránt terjesztettek elő jogorvoslatot (48. sorszámú jegyzőkönyv 9. oldal). Terhelt1 I. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában a szabadságvesztés csökkentése és a terhelt megromlott egészségi állapotára hivatkozva a törvényben irányadónál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása mellett érvelt (6. sorszámú másodfokú irat). terhelt3 III. r. vádlott védője a súlyosítást célzó vádhatósági fellebbezést nem tartotta alaposnak, utalt egyben rá, hogy e vádlott cselekménye jóval enyhébb megítélésű, mint társáé, így az ítéleti belső arányosság sérült az elsőfokú

ítéletben, melynek a beismerésre, a megbánásra figyelemmel a lényeges enyhítését kérte (61. sorszámú elsőfokú irat).

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.149/2024/4. számú észrevételében az ügyészségi fellebbezést és az indokait mindkét vádlott vonatkozásában fenntartva tett indítványt az ítélet részbeni megváltoztatására, a büntetések súlyosítására, egyebekben a helybenhagyására.

[5] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése értelmében nyilvános ülésen bírálta el.

[6] A nyilvános ülésen az ügyész nem vett részt, a védők a fellebbezést fenntartották, Terhelt1 I. r. vádlott megromlott egészségi állapotára, terhelt3 III. r. vádlott a megbánására hivatkozott.

[7] Az ügyészségi fellebbezés alaptalan, míg a védelmi jogorvoslatok részben alaposak.

[8] Tekintettel arra, hogy a perorvoslatokat kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontja alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül, figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdésére.

[9] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítését érintő rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása, a fellebbezés oka és a cél: a büntetéssel kapcsolatos rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket.

[10] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárását a perjogi szabályok megtartásával folytatta le és nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná. Hatályon kívül helyezési ok nem volt észlelhető. Az előkészítő ülésen a bűnösség beismerésének elfogadása perrendszerű volt, a hármas perjogi feltétel teljesült [Be. 504. § (2) bekezdés a)-c) pont].

[11] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a törvényszék által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentette be a vádhatóság és a védelem is. Ilyenkor az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes, mely kötöttség a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában szabályozott, ún. történeti tényállásra vonatkozik, ami csak a kijavítás szabályai szerint módosítható az adott perjogi helyzetben. Ez nem irányadó viszont a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja szerinti tényekre, köztük a vádlott korábbi büntetéseit érintő adatokra, melyek hiba esetén módosíthatók és a közhitelesség érdekében a korrekció nem is volt mellőzhető a német bíróság székhelyét és a büntetést érintő olyan elírás esetén, mely félreértésre adott okot.

[12] E tényeket a másodfokú bíróság az indokolás [4] bekezdésében (5. oldal első bekezdés) a nyilvános ülés adatai alapján annyiban helyesbíti, hogy Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a *Hanauai Járásbíróság* a 2 év szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

[13] Az ítéltábla megállapította, hogy az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést Terhelt1 I. r. és terhelt3 III. r. vádlottak bűnösségére. A felülbírálat kiterjesztése során nem volt észlelhető olyan körülmény, amely a terhelték felmentését, vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé, erre egyébként sem történt hivatkozás.

[14] A cselekmények jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[15] A kábítószer-kereskedelem törvényi tényállásának megvalósulásánál irányadók a Kúria által jelenleg is fenntartott 1/2007. Büntető jogegységi határozat, az 57. BK vélemény, valamint az egyes precedens jellegű döntések (BH 2017.144, BH 2019.38, Kúria Bfv.II.328/2019/8., Bfv.III.279/2020/8.) iránymutatásai. E körben a törvényszék rendelkezését a másodfokú bíróság annyiban egészítette ki, hogy megjelölte mindkét vádlott esetében a Btk. 176. § (1) bekezdésében írt kereskedői típusú elkövetői magatartást szabályozó törvényhelynél a kereskedéssel elkövetést rögzítő 4. fordulatot, hiszen e törvényi tényállás több és ugyanazon büntetési tétellel fenyegetett, de eltérő súlyú bűncselekményi magatartást nevesít (kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik). A kereskedés fokozottabban veszélyes elkövetői magatartás, mint például a forgalomba hozatal, ezért ennek pontos rögzítése feltétlenül szükséges. Törvényesen került sor a társtettesség és a bűnszövetség megállapítására is. Terhelt1 I. r. vádlottnál azonban a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelemnek nem minősítő körülménye e szervezettebb elkövetési forma, szemben terhelt3 III. r. vádlottal, ezért az I. r. vádlott tekintetében a Btk. 176. § (2) bekezdés a) pontjára utalást az ítéltábla mellőzte azzal, hogy a bűnszövetséget a büntetés kiszabásánál lehetett külön értékelni.

[16] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék döntően feltárta, azonban terhelt³ III. r. vádlottnál további – kisebb nyomatékú – súlyosító hatása van annak, hogy a kábítószer fogyasztotta is.

[17] Az elsőfokú bíróság a büntetések kiszabásakor nem volt megfelelően tekintettel arra, hogy az Terhelt¹ I. r. vádlott terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntette súlyosabb megítélésű (5-20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés), mint terhelt³ III. r. vádlott kábítószerre elkövetett cselekménye, mivel az 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Az I. r. vádlottal szemben kiszabott 4 év szabadságvesztés és a III. r. vádlott esetében alkalmazott 3 év 4 hónap szabadságvesztés a bűnhalmazatban lévő egyéb, egészséget veszélyeztető bűncselekmények mellett az ítélet belső arányosságának sérelmét eredményezte. Erre a III. r. vádlott védője helyesen utalt a jogorvoslatában.

[18] Az ügyészség a vádiratban a tárgyaláshoz való jogról lemondás esetére az I. r. vádlottnál 4 év 6 hónap szabadságvesztés és 5 év közügyektől eltiltás, a III. r. vádlottnál 3 év 10 hónap szabadságvesztés és 4 év közügyektől eltiltás kiszabására tett indítványt. Az elsőfokú ítélet belső aránytalansága ugyan orvosolható lett volna az I. r. vádlott büntetésének súlyosításával, azonban e körben az ítéltábla egyetértett a védő írásbeli észrevételében kifejtettekkel, miszerint a szabadságvesztés mértékét e vádlottnál csupán 6 hónappal lehetett volna súlyosítani, ez azonban ellentétes a Be. 605. § (2) bekezdésében írtakkal. A súlyosítás egyébként sem volt indokolt. Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet belső aránytalanságát úgy küszöbölte ki, hogy a III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését a rendelkező részben írtak szerint enyhítette, érintetlenül hagyva a közügyektől eltiltás mellékbüntetését.

[19] Az így kiszabott büntetések már alkalmasak a büntetési célok elérésére és tetterányosak. A módosított büntetés egyben méltányos, mert maximális mértékben értékelésre került mindkét vádlott esetében az, hogy az előkészítő ülésen a váddal azonosan vállalták felelősségüket és lemondtak a tárgyaláshoz való jogukról, amivel hozzájárultak az eljárás hatékony, időszerű lefolytatásához.

[20] Az ítéltábla a már említettek szerint, részben az elsőfokú ítélet belső arányosságának biztosítása érdekében, nagyobb nyomatékot tulajdonítva a bűnösség beismerésének, lehetőséget látott terhelt³ III. r. vádlott szabadságvesztésének enyhítésére, míg az I. r. vádlottnál erre nem volt törvényes alap, miként a vádlottak büntetésének lényeges súlyosítására sem, ezért az ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[21] Terhelt¹ I. r. vádlott orvosi dokumentumokkal alátámasztott betegsége, megromlott egészségi állapota a büntetés letöltését jelentős mértékben megnehezítő, olyan különös méltánylást érdemlő tényezők, amelyek alapot adtak a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazására és a törvényben meghatározott fegyháznál eggyel enyhébb, börtön végrehajtási

fokozat megállapítására (BH1998. 516). E részben a másodfokú bíróság osztotta a védő érveit.

[22] Tekintettel arra, hogy az ítéltábla terhelt3 III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 3 év tartam alá enyhítette, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata már nem fegyház, hanem börtön. Ezen változtatás következtében terhelt3 III. r. vádlott esetében a bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezés módosítása is szükségessé vált a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pont 2. fordulata alapján.

[23] A vagyonekobzásra, a beszámításra, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, az I. r. vádlott esetében a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére, a bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó, az ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései törvényesek.

[24] A III. r. vádlott védője a védencét terhelő bűnügyi költség kapcsán is jogorvoslással élt, azt aránytalannak tartotta. E körben az ítéltábla rámutat arra, hogy a kábítószerrel kapcsolatos büntetőügyekben általában több igazságügyi, esetlegesen orvosszakértői, elmeorvosszakértői, vegyészszakértői vélemények beszerzése szükséges, amelyeket nem lehet indokolatlannak tekinteni, többnyire számos tanú kihallgatására is sor kerül, mely bizonyítás költségekkel jár. A bűnösnek kimondott vádlottak e költségeket a törvényben előírtak szerint kötelesek viselni. A jelen ügyben a III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség nem tekinthető eltúlzottnak, mérséklésének nem álltak fenn a feltételei.

[25] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezések részbeni alaposága folytán a Be. 606. § (1) bekezdése szerint a szükséges részben megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[26] Terhelt1 I. r. vádlottal szemben alkalmazott, lakóhelyre korlátozott bűnügyi felügyelet beszámítása a Btk. 92. § (1) és (3) bekezdés a) pont 2. fordulata alapján.

[27] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye [Be. 615. § (1), (2) és (2a) bekezdés].

Debrecen, 2024. június 25.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 9.B.332/2023/48. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.352/2024/9. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2024. június 25.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke